

**КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА
ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ**

гр. София 1125, бул. „Драган Цанков“ 35
тел.: 02/807 30 30, факс: 02/870 84 48
e-mail: kzd@kzd.bg

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА
ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ

COMMISSION FOR PROTECTION
AGAINST DISCRIMINATION

**COMMISSION FOR PROTECTION
AGAINST DISCRIMINATION**

35, Dragan Tsankov Str.; 1125 Sofia, BULGARIA
phone: +359 2 807 30 30, fax: +359 2 870 84 48
e-mail: kzd@kzd.bg

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ	
№	60-00-58
дата	19. 11. 2014 г.

ДО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № ВКПВ-453-62-4
гама 21.11.2014 г.

Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВРЕМЕННАТА
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
пл. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ №1
ГР. СОФИЯ

На Ваш №ВКПВ-453-62-4/2014 г.

относно Ваше писмо с искане на становище по законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, внесен от Волен Сидеров

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Съгласно чл. 47, т. 6 и т. 8, във вр. с т. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.), компетентността на Комисията за защита от дискриминация (КЗД) включва няколко особени възможности, свързани с установяването на дискриминация чрез правна норма, а именно:

- да прави предложения и препоръки до държавните и общинските органи за отмяна на техни актове, издадени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането;
- да дава становища по проекти на нормативни актове за съответствието им със законодателството за предотвратяване на дискриминацията;
- да дава препоръки за приемане, отменяне, изменение и допълнение на нормативни актове.

И в трите случая ЗЗДискр. не поставя изисквания произнасянето на КЗД да е извън гл. IV, раздел I от ЗЗДискр. КЗД реализира правомощията си посредством решения на отделни заседателни състави (арг. чл. 48, ал. 1 от ЗЗДискр.) или на 9-членния състав в цялост. В този смисъл, макар и като специализиран орган, ЗЗДискр. не урежда КЗД като консултививен орган.

Съгласно правомощията си на председател и на основание чл. 9, т. 13 от Правилника за устройство и дейността на КЗД съм натоварена с възлагане изготвянето на проектопредложения за становища във връзка с реализиране на правомощия от 9-членен заседателен състав на КЗД. В същия смисъл ще бъдат предприети необходимите действия, а за евентуалното становище на Комисията като независим орган ще бъдете своевременно уведомени.

Съгласно сега действащия чл. 10, ал. 1 от КТ, Кодексът се прилага за трудовите правоотношения на български граждани, граждани на държави-членки на Европейския съюз, на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария с работодатели в България, както и с български работодатели в чужбина, доколкото не е предвидено друго в закон или в международен договор, който е в сила за Република България.

Съгласно §1 от ЗИДКТ (454-01-5) се предлага текста на чл. 10, ал. 1 от КТ да придобие следния вид:

„(1) Този кодекс се прилага за трудовите правоотношения на български граждани, които се ползват с предимство пред всички останали, граждани на държави - членки на Европейския съюз, на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария с работодатели в България, както и с български работодатели в чужбина, доколкото не е предвидено друго в закон или в международен договор, който е в сила за Република България.“

КЗД е имала възможност да отчете връзката между условията, изискващи притежаването на гражданство при упражняване право на труд и свободата на движение на работници в целия ЕС. В този смисъл в чл. 45, пар. 1 и пар. 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз е регламентирана свободата на движение на работници в целия Европейски съюз и забраната за дискриминация, свързана с това основно право на гражданите на ЕС, което още веднъж подчертава неограничеността на свободата на движение на работници в рамките на ЕС. По силата на горепосочените споразумения свободното движение на работници следва да се прилага и относно гражданите на държавите-страни по споразумението за Европейското икономическо пространство, както и за гражданите на Конфедерация Швейцария. Изключението от този принцип се съдържа в чл. 45, пар. 4 на ДФЕС, от който става ясно, че разпоредбите относно свободата на движение на работници не се прилагат по отношение на заетостта в публичната администрация с цел защита на националния суверенитет. В този смисъл са и изричните ограничения, предвидени в българското законодателство и действащата Конституция.

Предлаганото изменение в разпоредбата обаче въвежда ограничение с универсален характер спрямо всички останали граждани на ЕС при прилагането на разпоредбите на КТ.

Установяването на специално предимство по отношение на работниците и служителите български граждани в Кодекса на труда, който има универсално значение във връзка с трудовите отношения, би поставило неминуемо въпроса за съотношението на такъв текст с действащото първично право на ЕС и подчертаното предимство на последното по силата на чл. 5, ал. 4 от КРБ.

На следващо място актуален би бил въпросът за вътрешното съотношение на предлаганата разпоредба с другите текстове на КТ, включително с чл. 8, ал. ал.1-3.

С УВАЖЕНИЕ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНА СТРАШИМИРОВА